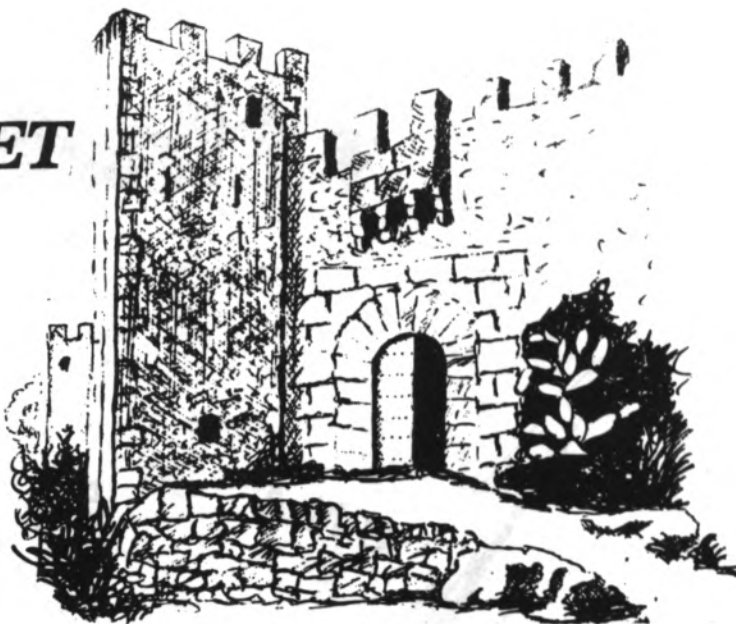

Nº 124

PORTALET

TANCAM

"CAP VERMELL" tanca les portes. Si més no, temporalment. Després de més de deu anys de posar-hi els colzes posam punt. Ens agradaria que fos un punt i seguit, però podria esser un punt i final. De moment ens donam a nosaltres mateixos fins després de l'estiu per posar en ordre moltes de coses, començant per les nostres pròpies idees sobre el què ha d'esser un mitjà informatiu modern a l'altura del què es mereixen els nostres lectors.

D'aquest comiat se'n faran distintes lectures i interpretacions, segons convengui a cada qual. Fins i tot, algun ingenu creurà que té alguna cosa a veure amb el polèmic número anterior, el de les dues portades. Ni molt menys. La cosa és molt més senzilla: estam cansats i tenim la sensació d'estar-nos repetint a nosaltres mateixos. CAP VERMELL ha anat perdent frescor, agilitat, imaginació, "xispa"... Al mateix temps ha anat guanyant monotonía, standardització, rutina...

Per primera vegada en deu anys, hem rebut del nou equip municipal una oferta de col·laboració tècnica. Amb els equips informàtics de l'Ajuntament podríem fer un producte molt més acurat que, com a mínim, "entràs" millor. Però això no constitueix més que un aspecte, evidentment important, de la qüestió. L'altre aspecte, molt més important encara, és el de l'equip humà que es necessita perquè un mitjà informatiu doni la sensació de què és quelcom permanentment viu.

Les distintes cridades que hem fet des de les nostres pàgines o bé de manera personalitzada, no han donat el fruit esperat. Som els mateixos de sempre, però no perquè volgüem. Des de la utopia de fer un producte entre tots, entre tot el poble, nosaltres baixàriem el llistó fins a situarlo a un nivell de participació mínimament dinàmic i àgil.

No volem llançar definitivament la tovallola. Durant l'estiu que tenim per davant intensificarem els contactes amb aquelles persones que creguem interessades en la supervivència de CAP VERMELL, començant pel propi Ajuntament. De la mateixa manera esperam suggerències de tothom que vulgui fer-nos-en. Si de tot això en surt un equip -UN EQUIP- articulat en àrees de responsabilitat que es vulgui assumir incondicionalment, CAP VERMELL podria perllongar la seva existència. Si no és així, no ens tornarem trobar en aquestes pàgines. No sabem si vosaltres ho sentireu molt. Nosaltres sí.

HA NASCUT UNA ESTRELLA

I. Iagastume/enviat especial/. El passat 26 de maig es disputà la carrera que decidí els 13 components del nou Consistori que regirà els destins de Capdepera els propers quatre anys. En aquesta edició, el nombre d'equips participants ha estat de sis, bona prova de l'interés que desperta la competició i de l'alt nombre de practicants amb què compta la política al nostre poble.

Les cases patrocinadores feren els desplegaments publicitaris de rigor, la competència fou dura i tots intentaren atreure l'atenció dels potencials electors oferint una àmplia gamma de serveis de tota mena: sanitaris, esportius, socials, culturals, etc., en un intent d'enlluernar els clients i aconseguir el seu vot. Com a bons venedors que són, ens alabaren i adularen, ens explicaren com eren de meravellosos els seus projectes i evitaren de discutir-ne el preu i les garanties post-electorals si després resulta que els seus serveis ens resulten poc satisfactoris.

Per molts d'indrets del poble els seguidors de les distintes formacions col·locaren cartells i pancartes animant els corredors. La campanya va esser correcta i tots se'n felicitaren. Tots venien amb la voluntat de fer bon paper i cap equip no es resignava a fer de "palmero".

El nombre de ciutadans amb dret a vot era de 4.515, i aquest dret l'exerciren 2.998 persones, és a dir un 66'4%. A les eleccions anteriors foren un 73'2% els qui anaren a votar, per tant la participació ha disminuït una mica.

La votació fou força disputada i dos equips arribaren a aconseguir quatre regidors (UCAP i PSOE), dos en col·locà PP-UM, i un la resta d'equips (PSM, IU i CB). El batle s'havia de decidir a través de pactes.

El PSOE, amb un 24'3% dels vots, és el guanyador de les eleccions. Amb 21 vots més que a la convocatòria anterior recupera el quart regidor que va perdre a l'any 83.

DUEL DE

UCAP (paciència, resignació, conformitat) amb un 29'8% de les paperetes és la gran derrotada ja que es presentava com a formació favorita i fins i tot pensava agafar volta als rivals.

El PP ha augmentat en 197 el nombre de vots respecte al 87, cosa que representa el 16'5% de l'electorat. Es confirma la dificultat d'aquesta formació per sobrepassar la quinta part dels vots.

Al PSM l'han recolzat un 11'2% d'electors, després de dues convocatòries fora participar. Un bon resultat que pot significar la consolidació del partit a Capdepera.

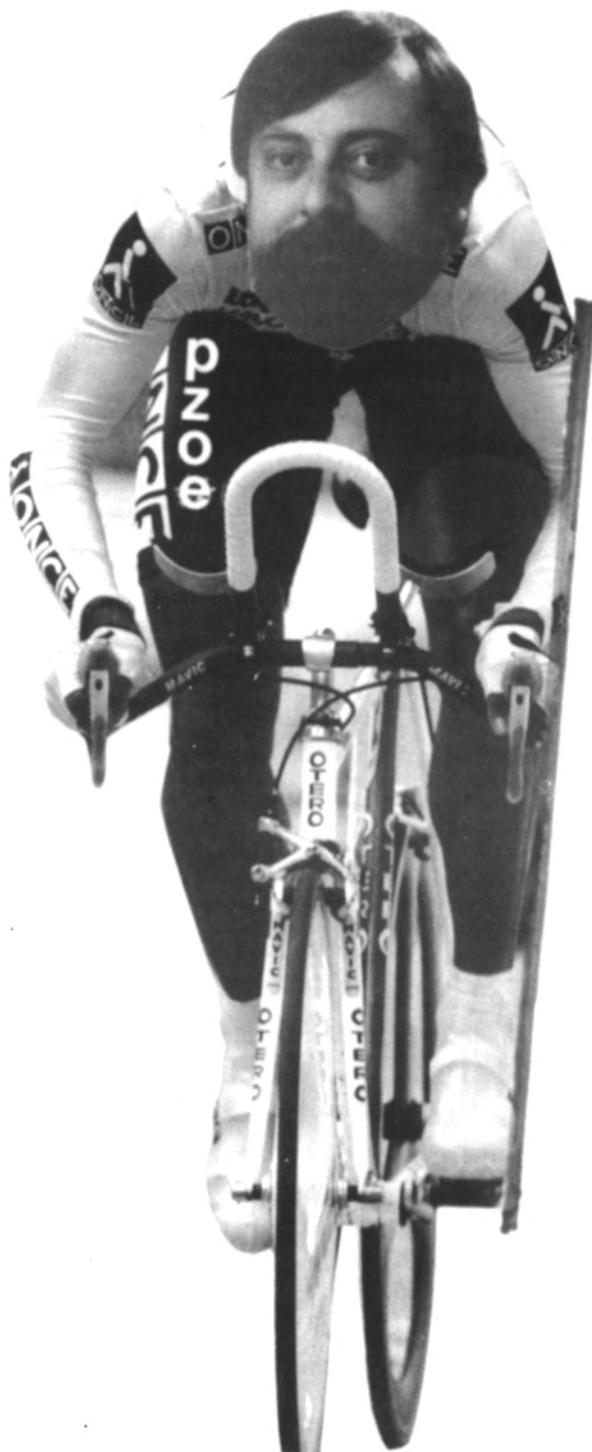
IU, amb un 9'2% dels vots es troba lluny dels resultats aconseguits a la primera edició. Tot i això, l'únic regidor comunista de les Balears continua essent en Pere Nadal.

CB, que ha deixat les sigles a Salvador Moll per confeccionar una candidatura independent, ha aconseguit el suport del 8'7% dels votants, comptant amb un equip de modestos.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

1.- J. Pascual (UCAP)	879 punts
2.- T. Muntaner (PSOE)	a 163 "
3.- J. Lull (PP-UM)	a 392 "2
4.- F. Terrassa (UCAP)	a 440 "
5.- F. Peñalver (PSOE)	a 521 "
6.- T. Garau (PSM)	a 548 "
7.- A. Alcover (UCAP)	a 586 "
8.- P. Nadal (IU)	a 607 "
9.- S. Moll (CB)	a 623 "
10.- J. Flaquer (PP-UM)	a 636 "
11.- Ll. Ladària (PSOE)	a 641 "
12.- J. Gallego (UCAP)	a 660 "
13.- J. Alzina (PSOE)	a 700 "

(Segueixen 65 corredors arribats fora de control)

TITANS

Llevat d'excepcions, és al col·legi electoral del sector est de Cala Rajada on els grups obtenen la majoria dels vots, ja que és el col·legi amb un número més alt de censats. En percentatges, la font de vots de les distintes esquadres varia.

31 de cada 100 electors de Vila Roja recolzen el PSOE, mentre que on té menys seguidors és en el sector oest de Cala Rajada, on el vota el 17%.

Més d'un 30% dels electors de Casa del Mar, Nereidas i Teatre es decanten per UCAP, i un percentatge lleugerament inferior els vota a Vila Roja.

Els conservadors obtenen el 19'7% dels vots del sector oest de Cala Rajada, un 18'6% del sector est, i Vila Roja els dóna 12 vots de cada cent.

El PSM obté el 13'6% dels vots del sector oest i només un 8% a Vila Roja.

Capdepera i Cala Rajada aporten, cadascuna, el 50%, aproximadament, dels vots de IU.

Un 4% dels electors de la Casa del Mar es decanten per CB, en canvi a l'Ajuntament obté 12 vots de cada 100.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS

- 1.- UCAP 879
- 2.- PSOE a 163
- 3.- PP/UM ... a 392
- 4.- PSM a 548
- 5.- IU a 607
- 6.- CB a 623

Conèixer amb exactitud d'on vénen i a on van els vots és una quimera. Així i tot, amb l'ajut de l'aritmètica electoral i amb dues hipòtesis simplificadores de la realitat de les eleccions, és possible arribar a unes primeres conclusions aproximatives sobre el transvassament de vots.

Hipòtesi 1: El vot és estable. Les persones voten sempre el mateix equip.

Hipòtesi 2: Quan el vot canvia, primer acudeix a les formacions amb les quals maté major afinitat polític/ideològica.

Consideram PP/UM, PDS, UCAP i CB com a formacions de centre-dreta a fi de poder establir comparacions entre la carrera de 1987 i la de 1991.

UCAP perd, respecte de l'anterior edició, 614 vots. Els dos partits més afins, CB i PP/UM en guanyen 453. La diferència, 161 paperetes, passen majorment al PSM (com a mínim 104). L'augment del PSOE, 21 vots, i IU, 36 vots, és molt probable que siguin deguts a nous votants.

UCAP perd la confiança de 165 electors de Vila Roja que passen, per afinitat, al PP, 36, i a CB, 84, amb un total de 120. Els 45 restants més 35 de nous electors es reparteixen entre 1 PSM, 54, IU, 22, i PSOE, 4.

A Vila Nova UCAP perd 213 vots i el PSOE en perd 2. CB n'arreglega 82 i el PP augmenta en 47. Els 86 restants més els 9 nous votants passen al PSM.

A Cala Rajada, al sector est, són 114 els vots que reula UCAP. La suma de paperetes del PP més CB és de 111. És l'augment de participació en 130 votants el que dóna vots a l'esquerra, 114 per al PSM, 14 al PSOE i 5 a IU.

Al sector oest UCAP devalla 122 vots, desl quals 48 són per a CB i 45 per al PP/UM. La diferència més els que s'incorporen per l'augment del cens, passen majorment al PSM.

Si la hipòtesi de treball és correcta, es pot concloure que el transvassament de vots de la dreta cap a l'esquerra es concreta en la direcció UCAP PSM. El següent quadre ho ratifica:

	UCAP	PSM			
Vila Nova	45		VOTS DE LA DRETA		
Vila Roja	86		1987	1991	Diferència
S.Oest C.Rajada	29		1.783	1.625	
S.Est	"	3			
	163				161

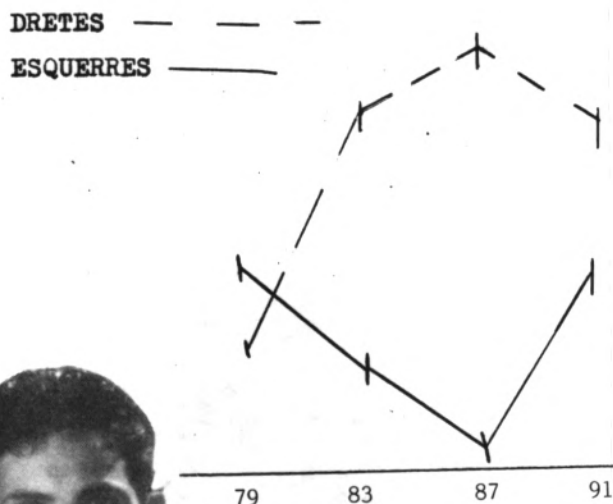

EN JOAN TITAI, MES CONTENT QUE UN PASCO, EN-
TRANT EN TERCERA POSICIO.

Es ben cert que no hi ha per què acceptar els punts de partida aquí considerats. No fer-ho, però, implica donar una explicació alternativa molt difícil de trobar, ja que si el vot és erràtic, les eleccions són una tómbola i qualsevol intent de racionalització del procés electoral és un absurd.

(El que passa, en realitat, pot haver estat més complicat. Potser que els vots que perd UCAP els guanya el PSOE, que a la vegada perd electors que voten PSM).

Si agrupam els resultats segons la dicotomia clàssica dretes/esquerreres, s'ha produït un canvi de tendència, recuperant-se l'esquerra de les devallades de les darreres convocatòries) (388 respecte a l'any 87) i la dreta ha vist capgirada la seva tendència alcista perdent 161 vots respecte a l'any 87.

EN BOMBU I EN RABASSO, A UN REVOLT DE LA PUJADA
A LA SALA, PUNTUABLE DE PRIMERA CATEGORIA.

HO ACONSEGUI !!!

Qui no es conforma és perquè no vol. Després de les eleccions els perdedors es consolen calculant els vots que els manquen per afegir un regidor a la seva llista. Són aquests: al PP li falten 50 paperetes, a UCAP 16, al PSOE 164, a CB 102, al PSM 27 vots i a IU 86. Al revés: al PP li sobren 129 vots, a UCAP 163, al PSOE només 14, al PSM 152, a IU 93 i a CB n'hi sobren 77.

El premi de les metes volants es reparteix de la següent manera: per Vila Roja passà en primera posició el PSOE amb 208 punt, UCAP 173 i PP 85; per Vila Nova puntuà primer UCAP amb 242, seguit del PSOE 193 i PP 123; a l'entrada de Cala Rajada passà baix la pancarta obrint la carrera UCAP amb 166 punts, seguit del PP amb 100 i PSOE 86; per la Casa del Mar el primer amb 298 punts fou UCAP, seguit del PSOE 229 i PP 179.

El maillot blanc de neo-professional és per PP-GOLF, equip que aconsegueix col·locar dos "novatos" a l'Ajuntament.

El premi de veterans, gentilesa de Matusalem i Cia., és per a UCAP.

El premi a la regularitat el se'n duu, amb tots els honors, en Joan Pascual, guanyador de tres convocatòries. Tot un rècord que difícilment es podrà superar.

Després de quatre edicions ja despunten unes tendències electorals que fan possible l'estudi de l'evolució del vot al llarg del temps.

El PSOE és l'únic equip que s'ha presentat a les quatre convocatòries. De fet és el partit amb més història del nostre poble. El millor resultat l'assolí en la primera carrera, a la qual arreplegà el 29'7% dels vots i obtingué quatre regidors. Al 1983 travessà el seu pitjor moment, del que es va recuperant. Enguany, amb el vot favorable del 24'3% de l'electorat obté quatre regidors. El 1987, amb un percentatge lleugerament superior, 25'6%, n'aconseguí tres. Sembla que el PSOE estiguis al màxim de les seves possibilitats i que per obtenir bons resultats hagi d'esperar la fallida dels altres i que la LLei d'Hont l'afavoreixi. És la desfeta d'UCAP el que ha permès col·locar en tretzena posició un home del PSOE.

Els conservadors s'han presentat amb tres sigles distintes: CD, AP i PP. El seu vot oscil·la moltíssim d'unes eleccions a altres. A les primeres representà al 11'5% d'electors, a les següents al 19'7%, a les terceres baixà fins al 10'6%, i finalment es recupera fins al 16'5%. Els conservadors, a Capdepera, es mostren incapaços de sobrepassar una quinta part de les paperetes vàlides. Ni presentant un equip ple de fitxatges nous, ni comptant amb l'estirada del PP a les autonòmiques, ni aprofitant la manca de forces del seu rival més directe, han estat capaços de demarrar amb força i capgirar els resultats electorals.

IU, abans PCE, assolí el millor resultat a la primera edició amb el 17'1% dels vots. Baixà espectacularment al 1987, coincidint amb una forta reacció del PSOE, i ara s'ha recuperat lleugerament. No sembla que aquest equip pugui aspirar a més ni tampoc sembla que ho pretengui.

GREGARIS DE LUXE

segueix...

El centre-dreta ja ha fet totes les provatures possibles. Al 1979 es deien UCD i obtingueren la representació del 34'9% de l'electorat. Al 1983 foren UM i LLAC, amb el 42'1%. Al 1987 repetí UM i entrà el CDS, sumant el 54'9% de les paperetes. Al 1991 s'anomenen UCAP i CB i obtenen el 38'5%. A la ciutadania li va el "rollo" del centre-dreta, encara que la baixada d'UCAP li ha fet perdre els vots guanyats a la cursa anterior.

<u>ANY</u>	<u>CENTRE-DRETA</u>	<u>VARIACIÓ</u>
1979	885	--
1983	1.128	+ 243
1987	1.493	+ 365
1991	1.135	- 358

Els vots perduts pel centre-dreta es reparteixen entre el PP (197) i l'esquerra (161).

El PSM, si bé es presentà a la primera convocatòria, deixà d'acudir a les dues següents i no és possible fer-li el seguiment. Tampoc a CB, per ser nou a la plaça.

Al mateix temps que la cursa local es celebrà la IV RONDA AUTONÒMICA A LES BALEARS, en la qual hi participaren dos veïns del poble, en Miquel Pascual, "leader" de UIM, que aconseguí d'entrar amb el pilot dels campions (enhorabona!), i en Jaume Fuster, a la formació del PSM, amb la clara missió de pujar bidons als seus caps de fila.

La comparació d'ambdues carreres confirma el que fins ara hem dit. El PP obtingué 296 vots més a les autonòmiques que a les municipals. En el cas del PSOE la diferència és de 171 vots.

UCAP, encara que sense representant oficial a la Ronda Autonòmica, el podem comparar amb UIM, que obtingué 324 paperetes menys que UCAP.

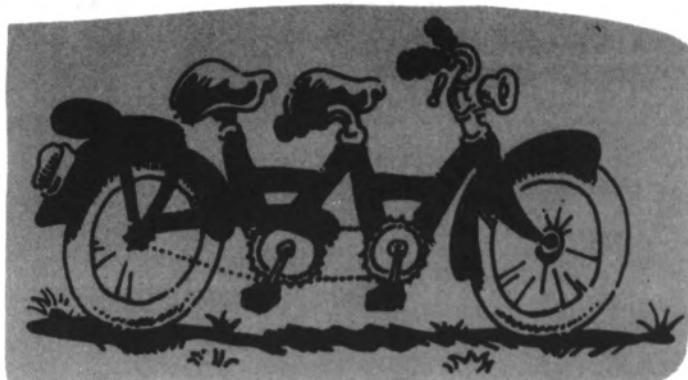
PSM, CB i IU, en canvi, obtenen més vots a les urnes locals que a les autonòmiques.

Dels grups sense representació local, el més votat ha estat el d'Els Verds, amb 31 paperetes. Els menys votats han estat Falange, Republicans i Radicals.

Una vegada estudiada l'aritmètica electoral pel damunt, pel davall i pel forro, podem atacar els temes de fons, capaços de suscitar passions i discussions interminables. Però nosaltres, cauts, únicament els anunciarem i que cadascú en pensi el que vulgui:

Per què el PP és incapaç de desplaçar el centre-dreta? La derrota de UCAP és deguda a la competència d'altres partits? O es tracta d'un càstig dels electors a una gestió municipal que consideren insatisfactòria? UM, cinc regidors; UM més CDS, quatre regidors, ¿qui ha fet un mal negoci? Per què el PSOE és incapaç de superar els resultats de 1979? Els vots del PSM, són socialistes? Són nacionalistes? Són verds? No són res? Els vots de CB, d'on vénen? A on van? Serà estable l'acord PSOE-CB? Hi valen missions?

Fins a les pròximes/so telefònic.

Segurament, el programa de les IV SERENATES D'ESTIU, que tendran lloc durant el mes de juliol, és el més atractiu dels presentats fins ara per JOVENTUTS MUSICALS. Us recordam les actuacions que tendran lloc en els jardins de Ca'n March:

Dia 4: ORQUESTRA SIMFONICA DE LES BALEARS amb la CORAL UNIVERSITARIA. Missa de la Coronació, de Mozart. Direcció Joan Company.

Dia 11: TRIO SCHOSTOKOVITCH (URSS). Violoncel, piano, violí.

Dia 18: ASSIER POLO - IÑAQUI MIRAMON. Primer Premi Joves Intèrprets de JJ.MM. d'Espanya. Violoncel, violí.

Dia 25: PALMA BRASS QUINTET, metall.

Les Festes del Carme 1991, que tendran lloc durant el mes de juliol, anticipen el següent programa:

Dies 4 i 5.- De 16 a 18 hores: taller d'activitats per a nins, en el moll.

Dia 6.- A les 19 hores: concentració a la Plaça de l'Església i tot seguit passacarrers amb la Banda de Cornetes i Tambors i la Banda de Música.

Dia 7.- A les 10 h.: XIII Cursa Atlètica Popular del Carme.

A les 11 h.: VI Travessia del Moll, nedant.

A les 18 h.: Partits de semifinals del VI Trofeu de Bàsquet.

A les 22 h.: Pregó de les festes, a càrrec de Joan Fuster Lareu i actuació de la Coral S'Alzinar.

Dia 8.- A les 22 h.: Taula Rodona sobre temes puntuals de l'urbanisme local. Hi són convidats els representants de tots els partits polítics amb implantació a Capdepera.

Dia 9.- A les 20 i 21 h.: Semifinals del III Trofeu de Futbol-Sala.

Dia 11.- A les 22 h.: IV Serenates d'Estiu (organitza Joventuts Musicals). Actuació del Trio Schostokovitch (URSS).

Dia 12.- VIII Ballada Popular, amb participació dels grups de ball de bot de la comarca.

Dia 13.- A les 11 h: Recorregut brusquer i distints jocs per als més joves.

A les 17: Partits tercer i quart lloc, i gran final del III Trofeu de Futbol Sala.

A les 19'30 h.: IV MITJA MARATHON DEL CARME.

A les 22'30 h.: Berbena. Actuació de l'orquestra "Alabastro" i presentació del grup local "Tumbet de Solfa Orquestra".

Dia 14.- A les 10 h.: Partit de futbol XARXERS - BOVERS.

A les 18 h.: Finals del VI Trofeu de Bàsquet.

Dia 15.- A les 21'30 h.: Sopar dels mariners.

A les 22 h.: Grup de Teatre de Bunyola. "FOTUT I BANYUT", de Molière.

Dia 16.- A les 9 h.: Berenar dels pescadors.

A les 19'45 h.: Sortida de la imatge de la Mare de Déu del Carme de l'Església.

A les 20 h.: Missa del Carme, en el moll.

A les 21 h.: Processó Marítima.

A les 22 h.: Focs artificials.

A les 22'30 h.: Final de les festes amb el Centre Cultural Banda de Música de Capdepera i la ja tradicional llet freda.

L'Ajuntament de Capdepera convoca el II MARATÓ FOTOGRÀFIC, que tindrà lloc el dia 15 d'agost a partir de les 10 hores, començant a la Plaça dels Pins, així com el VI CONCURS DE FOTOGRAFIA, del qual en transcrivim els punts principals de les seves bases:

- Les fotografies no hauran d'haver estat premiades a altres concursos.

- Hi haurà un apartat de fotografia en color i un altre en blanc i negre.

- El tamany de les fotografies estarà comprès entre 18x24 i 30x35 cm.

- Cada autor podrà presentar un màxim de cinc fotografies.

- Les fotografies s'hauran de presentar a l'Ajuntament, els dies laborables de 8 a 14 hores, o s'hi hauran de remetre per correu, des del dia 1 fins al dia 15 d'agost.

- El tema en blanc i negre és "el nostre camp", i en color el tema és lliure.

- Els premis són:

Color.- 25.000, 15.000 i 10.000 pessetes als tres primers.

Blanc i negre.- 15.000, 10.000 i 5.000 pessetes als tres primers.

Premi per votació popular.- 10.000 pessetes.

- El jurat farà públic el seu veredict el dia 23 i els premis es lliuraran el dia 25 a les 20 hores.

La disputa dels ases

No cal esmentar-ho, tothom té dret a opinar el que vulgui. Encara més, és un dret escassament practicat i la pràctica del qual reflexa un índex de maduresa política.

En aquest article vull defensar les portades del número anterior de CAP VERMELL, en la part alíquota que me correspon, utilitzant un argument de crítica literària, un altre de periodístic i encara un de psicològic, defugint de politiqueries en les que no hi entenc.

Hi ha hagut persones a les quals la portada de CAP VERMELL no va agradar. Alguns polítics, com és natural, es varen ofendre una mica, tot i que alguns candidats de distintes llistes comentaren que s'havia d'agafar a broma i que s'havia de tenir sentit de l'humor, i fins i tot que una mica ases si que a vegades ho són els polítics. Una reacció, aquesta, distinta i distant dels qui s'ho agafaren pel cap que crema.

En canvi, aquells a qui m'agrada la portada comentaren que, com que algunes vegades en feien de bestieses els polítics, està bé que se'ls critiqui. Plasmar gràficament el què pensa part de la gent no és gens censurable, fins i tot forma part de la lluita per la llibertat de pensament i d'expressió. Altra concepció tenen aquells que es senten custodis de veritats indefugibles.

Les qualificacions sobre la portada són distintes i contradictòries. Que si és de mal gust, que si es tracta d'obra d'anarquistes, que si han estat els feixistes, segons uns altres, cosa de "passotes", afegixen uns tercers, que atempta a la convivència i als bons costums, l'han encertada! exclamen els de més enllà.

Amb tot això vull dir que ha tingut distintes interpretacions en funció de la concepció que cada qual té de la política i dels polítics. Es tracta, doncs, d'unes portades obertes a diferents lectures. I aquí és on intervé la teoria literària que explica que una bona novel·la es reconeix pels distintes nivells

de lectura i que cada lector hi troba el que hi cerca. Des d'aquest punt de vista les portades de CAP VERMELL són impecables.

Tota publicació té entre els seus objectius el d'esser llegida i comentada. Les portades del mes passat feren impacte, fins i tot hi ha hagut un interès per la revista superior al normal. Un èxit periodístic del qual, com a col·laborador, n'estic content.

La portada, però, també era, a la vegada, un experiment psicològic inspirat en les taques de tinta de Rorschach que, com tots sabem, consisteixen en taques abstractes que són projectades pel pacient i analitzades pel psicòleg. Nosaltres substituïrem les taques per una ase i esperarem les reaccions dels polítics esperant agafar-los espontàniament i lliures de maquillatge i dissimuls propis d'una campanya electoral, tot per tal que l'elector conegués com són realment els candidats. Molts picaren com a tortorettes. Aquest és, possiblement, el darrer servei a la democràcia d'aquesta revista si, com es comenta insistentment, tanca definitivament les seves portes.

Hi ha persones proclius a l'escàndol. S'escandalitzen per una pel·lícula i organitzen novenes. D'altres s'escandalitzen per una comèdia i tanquen a la presó el director de la companyia. El motiu d'escàndol, per a d'altres, són alguns llibres i els cremen i condemnen l'autor. Aquesta gent també té dret a desenvolupar la seva personalitat i és un deure de caritat donar-los, de tant en tant, motius d'escàndol.

Jo, que mantenc que lo més semblant a CAP VERMELL és la fulla parroquial, m'he divertit amb el petit batibull organitzat entorn de les portades i és que, com ja vaig profetitzar, revista amb dues portades mala és de guardar.

Amb tot, un poc ases si que ho són, els de CAP VERMELL.

llucià sirer i fuster.

COMUNICAT DE PREMSA
BLOC ALTERNATIU-ENTESA PROGRESSISTA
P.S.O.E. (4) P.S.M. (1) E.U. (1) C.B. (1)

Capdepera, a 12 de juny de 1991

Confirmats els resultats electorals que possibiliten l'entesa i realitzada la primera fase de converses, aquest grup ha convocat la roda de premsa per confirmar i fer públic el seu compromís de dia 15 de juny votar, i per tant fer batle, al candidat del Partit Socialista Obrer Espanyol (P.S.O.E.) Antoni Joan Muntaner Pomar.

A aquest acord s'hi ha arribat després de contrastar conjuntament els nostres programes electorals i en base a les nostres afinitats personals i ideològiques, PSOE, PSM i EU. El representant de Convergència Balear (CB), Salvador Moll Vaquer, de forma bilateral clou per escrit el seu pacte amb els representants del PSOE.

També s'adjunta a aquest comunicat un anexe amb l'organigrama del que seran les diferents àrees o presidències i quins seran els regidors que les comandin i se'n responsabilitzin, si bé, com es veurà, l'actuació pretén esser consensuada i dialogant.

OBJECTIUS / INTENCIONS:

- Assolir un govern municipal estable i que ofereixi garanties de continuïtat amb possibilitat de desenvolupar la tasca continguda en els nostres programes.
- Possibilitat el canvi dins de les estructures de poder local, demostrant així que existeix una gestió municipal alternativa.

CONSIDERACIONS:

Pactar significa la culminació del procés d'acords als quals s'ha arribat mitjançant converses. Ara bé, això no anul·la per complet els matisos ni la personalitat de cada uns dels qui el subscrivim.

Qualsevol manifestació pública fora de l'acció de govern així haurà d'esser considerada. Per aquest motiu i en aquesta línia entregam per escrit aquest comunicat conjunt de presentació.

PACTO DE GOBIERNO MUNICIPAL
LEGISLATURA 1991-1995
PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL.
CONVERGENCIA BALEAR.

D. Antonio Muntaner Pomar, con D.N.I. núm. 42.955.985, y Doña María Fernández Monserrat, con D.N.I. núm. 41.398.293, como representantes del Partido Socialista Obrero Español, y por otra parte Don Salvador Moll Vaquer, con D.N.I. núm. 41.329.830, Don José Massanet Sirer, con D.N.I. núm. 41.316.650, y Don Agustín Muñoz Ronquillo, con D.N.I. núm. 41.368.782, en representación de la Candidatura Independiente de Convergencia Balear, aceptan y convienen suscribir un pacto de Gobierno Municipal, que permita la gobernabilidad del Ayuntamiento de Capdepera, para los próximos cuatro años. Estipulándose las Cláusulas siguientes:

CLAUSULA 1ª. La firma del presente pacto presupone que el grupo Unió per Capdepera no formará parte del Gobierno Municipal durante el período que dure la presente Legislatura.

CLAUSULA 2ª. El presente Pacto tendrá una duración igual a lo que supone una Legislatura y compromete a ambas partes por igual.

CLAUSULA 3ª. El representante de Convergencia Balear se compromete a emitir su voto para la elección de Alcalde a favor del candidato del PSOE, Antonio J. Muntaner Pomar.

CLAUSULA 4ª. Como consecuencia de este Pacto, el representante de Convergencia Balear obtendrá las siguientes competencias:

- . Primer Teniente de Alcalde.
- . Presidente del Area de Urbanismo y de la comisión pertinente.
- . Concejal Delegado de Vías y Obras.
- . Presidencia del Patronato Municipal de Turismo.
- . Dirección técnica y organizativa de la Brigada Municipal de Obras, compartida entre Don Fernando Peñalver Vico y Don Salvador Moll Vaquer.

CLAUSULA 5ª. Para el buen funcionamiento del Grupo que componga la mayoría, se estipula que en aquellas cuestiones en las que no exista unanimidad de criterio se decidirá por mayoría de votos.

CLAUSULA 6ª. Ambas partes se comprometen a apoyar las siguientes acciones o acuerdos de Gobierno:

a) Realizar urgentemente un estudio pormenorizado de las cargas fiscales que supondría realizar los compromisos contraídos por la Administración saliente.

b) Actualizar los Padrones de todas las Ordenanzas Fiscales, que permitan el aumento del Presupuesto Municipal a fin de ir reduciendo en la manera de lo posible la aplicación de Contribuciones Especiales.

c) Poner en marcha el Consejo Municipal Consultivo de participación ciudadana.

d) Potenciar el mercado semanal de Capdepera y rebajar las tasas por ocupación de vía pública, como medida tendente a rebajar los precios de las mercaderías.

e) Iniciar urgentemente las gestiones ante las autoridades pertinentes y/o en su defecto promover un acuerdo municipal a fin de suprimir el tránsito pesado por el centro de Capdepera.

f) Compromiso inequívoco de que se habiliten las partidas presupuestarias necesarias, para dar trabajo a personas en paro, bien directamente o a través de convenios con el INEM.

g) Se iniciarán inmediatamente las gestiones políticas para la dotación de un Centro de Salud y PAC en Capdepera.

h) El Patronato del Castillo dispondrá de partida presupuestaria suficiente para la realización de los eventos que se estimen oportunos y necesarios. Se posibilitarán, si fuera necesario, los cambios en los Estatutos a fin de dar al Patronato una mayor flexibilidad y eficacia.

i) Se emprenderá una revisión total de las Normas Subsidiarias de Planeamiento Urbanístico, a fin de adecuarlas a la coyuntura económica presente y en consonancia con las necesidades del Municipio. Las nuevas Normas contemplaran la creación de suelo urbano social y de iniciativa municipal, que posibilite el acceso a la propiedad a los menos agraciados económicamente.

j) El Grupo de Convergencia Balear acepta toda la responsabilidad que pueda derivarse en las áreas de su competencia, pero al mismo tiempo rechaza de plano responsabilizarse de los errores que se cometan en otras áreas.

En prueba de conformidad y con el compromiso de cumplir y respetar el contenido de las Cláusulas de este Pacto, se firma en Capdepera a doce de Junio de mil novecientos noventa y uno.

CONTARELLES D'ES PADRI MALETER

Això era i no era, bon brou faci la cadenera, per a tu un almud i per jo una barcella.

S'any de sa neu hi havia un sabater a sa Plaça des Pins de Cala Rajada, que nomia Salustiano. Aquell bergant s'estimava més tres mesos de vacances que no dos mesos de feina.

Heu de creure i pensar que un dia, després d'haver berenat de pa amb camaiot i havent tirat per allà en terra mitja llesca de pa i sa corna d'es camaiot, es recolzà a sa soca d'un pi i en cinc minuts ja pegava unes becaques que es capell ja li havia caigut d'es cap. I encara es capell no era en terra com es sabater també pegava unes roncades que pareixia una porta vella amb sos galfons rovellats: grrr... psss... grrr... psss... I tan forts eren es roncades d'es sabater de sa Plaça des Pins que, fins i tot, els sentien de s'esplanada d'es moll.

Dos colomets blancs que se'l miraven de dalt d'un pi, no se'n podien avenir de lo fort que roncava aquell sabater. I mirant, mirant... botant, botant... d'una branca a s'altra, juga que jugaràs, feren caure una pinya que, mirau per on, va anar a caure damunt es

nas d'es sabater. Es sabater es va despertar amb aquell cop de pinya damunt es nas, i es posà a donar voltes an es pi i no es veia ningú a qui poder donar sa culpa de que l'haguessin desbaratat de roncà. I heu de sebre que, precisament, es sabater de lo que passava més gust era de roncà i escoltar-se.

Amb això, an es sabater ja no hi havia qui li anàs a prop, bé mirava i tornava mirar, mentre que es nas havia començat a inflar-se-li i ja pareixia una pilota. Mirava però no veia ningú i es creia que havien estat al.lots que s'havien amagat darrera una soca. Es seu geni ja no podia pus, de veure que li havien fotut sa roncada d'es matí, que era sa més bona.

Mirant, mirant, va veure sa corna d'es camaiot que havia tirat en terra i que llavonces ja estava plena de mosques. Sense pensar-ho dues vegades, i amb lo enrabiat que anava, li pegà puntada de peu, an aquella corna plena de mosques, que en va matar vint-i-cinc a l'acte i a una trentena les varen haver de dur a urgències.

Ses quatre mosques que pogueren fugir d'aquell atropell no s'entretingueren en s'anar an es

funeral de ses seves amigues mortes per sa puntada de peu d'es sabater de sa Plaça des Pins. Ses quatre mosques se n'anaren a contar-ho an es dos colomets blancs que s'ho miraven tot de damunt d'es pi.

Aquelles quatre mosques, plo-rant, naven contant an es colomets lo q ue havia fet es sabater, com havia mort ses seves germanetes que no tenien cap culpa de res. Sa culpa era d'aquell sabater que sempre roncava en lloc de fer feina i que havia tirar sa corna en terra. "Noltros lo únic que volem fer era menjar una mica, i ho sabem que no s'han de tirar ses coses en terra ni embrutar sa Plaça des Pins... I ara, sa culpa d'aquell homenet d'es nas inflat l'hem de pagar noltros. Què trobau, colomets?" digueren ses mosques.

- Sabeu què heu de fer? Vos n'anau a ca'l Rei, li deis que sou amigues d'es colomets de sa Plaça des Pins, i el Rei, que ho sap tot, ja sabrà que noltros som blancs i que ho hem vist tot. Contau al Rei tot lo que vos ha passat amb es sabater i sa corna d'es camaiot, i que es sabater és aquell home que ronca tan fort i tira tota sa brutor en terra, com si no hi hagués papereres...

segueix...

Heu de creure i pensar que aquelles quatre mosques abans de migdia ja eren a ca'l Rei per contar-li sa feia. I quan hi foren, volta qui voltaràs per veure per on podrien entrar, fins que en es pis denou vereun una finestra mig oberta i cap a dedins s'ha dit a veure el Rei.

Quan foren a dedins sentiren un cant que pareixia dels mateixos àngels dels cel. A aquelles mosques les agradava tant sa música que voltaven i voltaven per dins es palau per sentir-la més a prop. Cansades de voltar per dins sos i de pujar i devallar escales, entraren dins un saló tan gran que quasi no veien s'altre costat. Enmig hi havia una làmpara que tenia més de cent metxons. Ses quatre s'assegueren davall un d'aquels metxons de sa làmpara i quina no fou sa seva sorpresa quan comprovaren que aquella veu que es pensaven que provenia dels mateixos àngels sortia de dins sa boca del Rei.

Ses quatre mosques, assegudes damunt sa làmpara, quedaren amb sa boca badada escoltant aquell cant tan dolç, bonic i potent. Cantava tan fort el Rei, que el sentien de Cala Agulla, i uns segadors que segaven per Ses Talaïoles també el sentien.

Escoltant allà, tot embadalides, no es donaren compte fins que el Rei acabà de cantar i es posà fer un raig d'estiraments i badalls. Amb una de tantes, el Rei m'afinà ses quatre mosques damunt sa làmpara amb sa boca badada, perquè a més de no estar mades a sentir cantar d'aquella manera tampoc no hi estaven a sentir tan bona olor com feia a ca'l Rei, ja que elles sempre havien hagut d'ensumar olor de peix per damunt es moll.

El Rei, en lloc de cridar es criats perquè matassin aquelles mosques... cridà ses mosques embadalides i les digué:

- I voltros què feis per aquí? Que no sabeu que jo no vull mosques per dins es meu palau? Recent-mil llamps!

- Sí que ho sabem, senyor Rei, sí que ho sabem. Però avui mos n'ha passada una com un covo. Com un covo, senyor Rei!

- I què vos ha passat? -les demanà el Rei- Vegem que vos ha passat, gotes serenes!

Ses quatre mosques ho contaren tot fil per randa an el Rei, lo que les havia fet aquell sabater d'es nas inflat de sa Plaça des Pins, i que dos colomets blancs que ho havien vist tot les havien aconsellat d'anar a palau a contar-ho an el Rei.

- Però quan hem estat aquí -digueren- i hem sentit aquest cant, hem quedat tot embadalides. Noltros no ho sabíem que el Rei sabés cantar. Noltros mos pensàvem que el Rei només es passejava, que només cassava, que només feia sopars i dinars, que només feia festes i coses d'aquestes.

- Idò no -va dir el Rei- noltros hem de fer moltes de coses que sa gent no sap i que mos costen molts de sacrificis haver-les de fer. I hem de manar moltes de coses que mos estimaríem més no haver-les de manar, també. Heu de sebre aque aquells dos colomets blancs de sa Plaça des Pins són dos criats meus. Tot lo que passa per allà m'ho contem i com que es coloms no diuen mentides jo me crec tot lo que ells me notifiquen. De coloms en tenc molts, més de cinc mil, i vigilen per tot lloc, tant es nins que fan ses coses ben fetes com es que les fan malament, i també es seus pares. I es coloms m'ho contem tot. Tot m'ho contem. A mi lo que me sap més greu és que tirin sa brutor en terra i que es nins diguin mentides. Ara, perquè vegeu sa ràbia que tenc d'aquest sabater de sa Plaça des Pins, l'enviaré a demanar i ja veureu quina passada li donaré. Vaja si ho veureu! Voltros quatre a partir d'ara podreu entrar dins es meu palau, podreu sentir-me cantar cada matí i podreu estar damunt sa làmpara grossa sempre que volgueu. En voler anar per dins ses païsses a veure es cavalls també hi podreu anar a fer ses vostres necessitats, que és lo que a sa gent li fa ràbia de voltros.

I heu de creure que, tal i com havia anunciat, el Rei totd'una envià a demanar es sabater de sa Plaça des Pins. Quan es criats anaren a dir-l'hi, es sabater es va posar a tremolar com una fulla de poll. Ell recordava molt bé que el Rei mai no el convidava a matances ni quan complia anys, i que sempre que l'enviava a demanar era per donar-li una bona espolsada. D'es tremolor que duia, ses cames li feien figa, però, així com pogué, se'n va anar a ca'l Rei.

Quan va esser davant es portal major va veure una guarda de soldats ben afilerats, amb ses escopetes a s'esquena i ben lluntes. I també va veure, com havia fet altres vegades, aquells dos canons tan grossos que hi havia a cada banda de portal. Tan grossos eren aquells canons que dos soldats estaven drets dins sa boca d'un per llevar es fils d'arany per si un dia els havien de fer servir.

Es sabater d'es nas inflat com una pilota, aquell sabater de sa Plaça des Pins, no gosava d'entrar a dins aquell pati enorme, tan enorme que quasi no es veia es cap d'enllà. Lo que sí va veure, a un costat, va esser un colomer molt gran, i li va cridar s'atenció que s'home que donava menjar an es coloms, de gran que era es colomer, per anar d'un costat a s'altre ho feia amb una bicicleta.

Es sabater, quan va veure aquell colomer tan gran, no pogué passar de llis i quan va esser a s'indret d'es "colomista" que donava menjar es va aturar, mira que te mira. Estava astorat de verue vuidar sacs de cent quilos de blat de moro a dins aquelles menjadores. Quan ja no pogué pues, cridà es "colomista" i li demanà:

- Què? Engreixant colomins ben engreixats, per fer-los en es forn per al Rei? Eh? I vós també vos en deveu fotre qualcun, eh? Fotre, fotre...

- Ca, barret! -li contestà aquell home- Que no veus, tros de bàmbol, que això és sa Policia Secreta que té es nostre Rei?

- Sa Policia Secreta...!? -s'exclamà es sabater.

- Sí, beneitarro, sa Policia Secreta del Rei. Aquests que veus aquí tenen es dia lliure, però n'hi ha més del doble que ara esta de servici. Aquí n'hi ha més de dos mil i són de tres colors: blancs, grisos i aquells de més enfora que són negres.

- De tres colors!!! -exclamà es sabater de bell nou.

- Sí, tros de banc, i els hi tenim a posta, i cada un fa sa seva feina. Mira, aquests blancs son es que estan amagats per dins es poble, i hi veuen tant i tant que, amagats i tot per damunt ets arbres, saben quan ets al.lots es barallen, encara que sigui a dins s'escola o en es pati. Ho veuen tot. Mira ara aquests grisos; aquests són de sa classe que n'hi ha més i no s'aturen de tot lo dia de volar per tot arreu. Saps que en donen de voltes, aquests grisos! I hi veuen tant que, si un al.lot és dolent, ja sigui de Capdepera com de Cala Rajada o de sa Font de Sa cala o de Canyamel o d'allà on sigui, aquests coloms, sense aturar-se de volar mai, encara que siguin damunt es Puig Seguer, totd'una se'n temen i, no sabem com, pero el Rei de seguida està informat. Així que, ja et dic, aquests coloms blancs i aquests altres color de cendra ho veuen tot.

- Idò... si aquests coloms blancs i aquests grisos ho veuen tot... aquells negres deuen ser es coloms ganduls i beneits que no serveixen per res, eh? -li amollà es sabater de sa Plaça des Pins, en es mateix temps que es posava a riure.

- Aquí s'únic que no serveix per res ets tu, tros d'espardenya. M'has sentit? Tu si que ho ets més beneit que es cagar de panxa! -li enflocà es "colomista". Aquests coloms negres són es que es vespres a les fosques, tant si fa lluna com si no en fa, es passegen per tot es poble i hi veuen més que un cou d'alatxa. Hi veuen tant que, encara que tenguin es llum apagat i ses finestres tancades, ells es posen damunt ses antenes de sa televisió i ho veuen tot a través d'es cables que entren a ses cases. I ho saben be quins són es nins i ses nines que fan bonda i quins són es dolents, i quins són es qui mengen i es qui no mengen, es qui pinten per ses parets i es qui no ho fan, es germanets que es barallen i es qui no -llen. Tot ho veuen! I després van a contar-ho al Rei, i com que es coloms no diuen mentides, el Rei ho sap tot. Que m'has entès, albercoc? Perquè tu no ets més que un albercoc!

Aquell home que donava menjar an es coloms estava a punt de sortir d'es colomer i arriar quatre closcades an es sabater, pero en aquell moment arribaren dos soldats grans i grossos demanant p'es sabater de sa Plaça des Pins. Es sabater se'ls mirà de dalt a baix i quan els veié tan cepats recordà que havia d'anar a veure el Rei i ses cames començaren altra vegada a fer-li figa.

Es soldats el se'n dugueren per endins, passadís per aquí, escala per allà, fins que arribaren a un saló molt gran, tan gran que quasi no veien a s'altre costat, amb una làmpara molt grossa enmig que tenia més de cent metxons.

Quan el Rei va veure entrar aquella endèria entre es dos soldats grans, li digué:

- Mem, acosta't, que jo i tu hem de xerrar plegats.

Es sabater s'hi acostà i quan va esser davant el Rei va fer una reverència tan exagerada que va pegar amb so nas inflat en terra. No se l'esclatà, però a prop s'hi va fer. El Rei, que estava molt enrtabiàt d'es sabater perquè li tirava sa brutor en terra i perquè havia mort aquelles mosques, i també perquè ja feia una bona estona que l'esperava per xerrar amb ell, no feia més que cridar, itan fort cridava que el sentien de Cala Agulla, i t ambé el sentien una colla de segadors que segaven per Ses Talaioles. I enmig d'aquella cridòria, li feia amenaces de tancar-lo en es soterrani de palau, d'es qual qui en sortia més prest ho feia després de cinc o sis anys de no veure es sol.

Quan el Rei se va haver calmat una mica, li digué:

- Escolta, sabater, si no et desembusses es forats de ses orelles ben desembussats, pareixerà que el món t'empeny. Ja començ a estar cansat de dir-te coses i tu no t'escoltes ningú. Però aquesta vegada haràs trobat sabata a ton peu, sabater. ¿I tu que no saps que a sa brutor no la tiren en terra? Espardenyer, més que espardenyer! ¿Que no veus que et canviaré es nom i en lloc de dir-te sabater de sa Plaça des Pins et diran s'espardenyer d'es carrer estret? ¿I tu, a ca teva, que li tirres enterra, sa brutor? ¿I quina culpa en tenien aquelles mosques que es menjaven lo que tu no volies? A més, elles ja feia més d'una setmana que no tastaven res i no necessitaven ni fer-se es barram net. ¿I que no hi tens més que serradís a dins es cap? No tengueres altra curolla que pegar-los una puntada de peu, en matares devers vint-i-cinc a l'acte i en ferires devers trenta més. Que ho trobes poc?

Es metges, a ses urgències, no podien atendre tants de peus esclafats, cames rompudes, budells defora, costelles cruixides, braços esquinçats, bonys p'es cap, ulls a la funerala, dents p'en terra, nassos inflats i esclatats... Un desastre! Un desastre has fet! Cada any me'n fas un parell d'endemeses. Si n'hi hagués un parell com tu jo estaria ben arreglat!

Ses quatre mosques que ho sentien tot de damunt sa làmpara grossa, no pogueren aguantar pus i s'aixecaren dretes, diguent ben fort:

- Ben dit, senyor Rei! Molt ben dit!

El Rei continuà diguent an es sabater de sa Plaça des Pins:

- D'aquí endavant no dormiràs ni roncaràs a sa plaça, tu seràs es responsable de grenar-la i de tenir-la ben neta cada dia, fins que et moris. Cada vegada que jo passaré per allà, si no la trob neta com un mirall et faré arravbassar una dent. Si no canvies i et fuig sa pruaga i sa son, d'aquí a mig anys ja no podràs rosegar res perquè ja no et quedaran dents, i hauràs de dinar i sopar de papilles, com es nins petits. I no acaba aquí la cosa. D'aquí endavant te diran "Sa granera de sa Plaça des Pins"!

Es sabater se n'anaà coa baixa i en lloc de dinar ja se n'anà a grenar per por que el Rei no passàs es decapvespre. I li fugiren ses ganes de menjar camaïot i no s'adormí pus p'es carrer... i va viure molts d'anys sense que li tomassin cap dent.

El Rei va convidar ses quatre mosques perquè estiguessin sempre an es palau. Pegaven unesdes de mel! I això va durar fins que ses gallines del Rei varen treure dents.

SEBASTIÀ FERRER

Dedicat a Jeroni Sureda Pascual, en el seu segon aniversari.

Les capelletes

Entorn a l'any 1910 els "Hermanos" organitzaren a Capdepera un moviment associatiu per fomentar les pràctiques pietoses en família i la devoció a la Sagrada Família. El nexa d'unió entre els membres dels diferents grups era una "capelleta", és a dir, una capsa de fusta en forma de capella d'estil gòtic que guardava en el seu interior una estampa o una imatge de la Sagrada Família. Cada dia la capelleta havia de canviar de casa.

Si bé la devoció a la Sagrada Família era ben antiga, aquesta manera d'exterioritzar-la era nova ja que va aparèixer els primers anys d'aquest segle a qualque indret de la Península. La institució que propagava aquesta devoció rebia el nom de "Visita Domiciliària". El primer nucli que es formà a Mallorca fou a Manacor, a la primavera de l'any 1909.

En el mes de setembre de 1910, el Papa Pius X encarregà a l'Ordre Teatina la propagació per tots els pobles de l'illa de Mallorca la "Visita Domiciliària". El dia 2 de febrer d'aquell mateix any els Ligorins havien ingressat dins l'Ordre Teatina. Per tant, no és estrany que després de Manacor i de Felanitx, Capdepera fos el tercer poble en tenir organitzada la institució de la "Visita Domiciliària". La base de la institució eren els "cors". Cada cor estava format per trenta dones que representaven altres tantes famílies. Dins cada cor hi havia una zeladora, que era l'encarregada de "vigilar continuament i discretament la bona marxa de la capelleta i solucionar qualsevol entrebanc que pogués aturar el camí de la capelleta".

Un escapulari blau era el distintiu de la "Visita Domiciliària", ornament que els membres de l'associació havien de dur "conforme està prescrit si volen guanyar les gràcies promeses per Jesucrist i les innumerables indulgències concedides". La festa de la Sagrada Família es celebrava el tercer diumenge després dels Reis.

Un pic cada mes, els veïns i amics que tenien relació amb el "cor" es reunien a la casa on aleshores es guardava la capelleta. La norma era resar set "parenostres", si bé sempre s'hi afegien altes oracions i pregàries a petició d'algun dels congregats.

A anteriors articles havia comentat que els "Hermanos" s'havien preocupat de promoure la recuperació de velles tradicions de caire religiós: "El Rei Herodes", "Els Pastorells", etc. Aquesta tasca de recuperar antigues tradicions no fou una quimera d'uns determinats clergues sinó una proposta de treball promoguda per l'Església a fi de recristianitzar la societat. Com diu Pere Fullana, "en aquells moments històrics l'Església recorregué al passat per solucionar el present. El problema de la des-cristianització de la societat només es volia resoldre a partir de la recuperació del sentit cristià de la vida, afirmant que sense Déu no era possible l'ordre ni l'harmonia".

Aleshores aquell objectiu eclesiàstic de recristianitzar la societat es basava en la recuperació de la doctrina i els valors morals tradicionals i s'orientava, fonamentalment, a la captació de la voluntat i recolzament del sector de població més dòcil: la dona. "Aquella Església trobà en la dona, gairebé submissa del tot, l'instrument ideal per dur a terme aquesta missió".

En el mes de desembre de 1912, a Capdepera hi havia cinc cors organitzats i el zelador general era el Pare Pere Ribes; n'eren zeladors de cada un dels cors: Isabel Garcies Massanet, Magdalena Pellicer Massanet, Catalina Lliteres Sureda, Antònia Sancho Font i Margalida Flaquer Massanet.

La influència social que aconseguí aquella institució eclesiàstica fou molt important. Segons dades facilitades per la revista "Luz y Vida", a l'any 1912 hi havia organitzats a Mallorca 521 "cors", que multiplicats per trenta (nombre de famílies de què constava cada cor) donen un total de 15.630 famílies associades a la "Visita Domiciliària". Segons un cens de l'any 1905, el nombre de famílies que hi havia a Mallorca era de 60.000, la qual cosa significa que una de cada quatre famílies estava relacionada amb aquella institució.

A Capdepera, en aquells moments, el percentatge era molt semblant, ja que el nombre de famílies associades era de 150, mentre que el nombre total de famílies que hi havia en el poble era de 680.

Actualment ens sorprèn que una activitat religiosa tan pobre en contingut doctrinal pogués crear un moviment associatiu tan formidable. Aquesta religiositat popular basada en pràctiques pietoses i devocionals, amb una forta càrrega sentimental, dirigida a "guanyar les gràcies promeses", és a dir la "salvació" personal, era una religiositat regressiva que renunciava a plantejar-se qualsevol tipus de compromís social i a superar l'individualisme. Per a l'Església mallorquina significava la superació d'un catolicisme fonamentat en el culte i en la predicació en el temple, per passar a la generació d'una determinada cultura associativa i a l'augment de la influència social.

Aquell catolicisme tan conservador tenia uns lligams ideològics que el relacionaven amb uns plantejaments polítics del mateix signe. A l'any 1906, coincidint amb la vinguda al convent del "Col.legi" del pare Bartomeu Caldentey Bauçà, apareix en el llibre de comptabilitat de la comunitat una sortida de 24 pessetes, destinada a una subscripció anual al diari "El Siglo Futuro". Aquest diari es publicava a Madrid i era un dels portaveus del moviment integrista i tradicionalista, un diari que mantenia la tesi de que era impossible esser catòlic i liberal al mateix temps.

La revista "Luz y Vida", publicada pels pares teatins a partir del mes de febrer de l'any 1912, dirigida a fomentar les bones lectures, està farcida de referències i reproduccions de notícies de l'"excel·lent diari "El Siglo Futuro".

A començaments del segle XX, un dels més importants dirigents illencs del moviment tradicionalista era Josep Zaforteza, propietari d'algunes de les més importants possessions gabel·lines: "S'heretat", "Son Cabila", "Na Maians", "Es Molí Lluquet". El Centre Tradicionalista de Capdepera, que es formà en els anys trenta, tenia la base social entre els pagesos que treballaven les propietats del senyor Zaforteza i entre els ex-alumnes dels "Hermanos". Em referesc a l'amo en Joan Vaquer "de Sa Posada", en Climent Terrassa "Mecu", en Bartomeu "Patilleta" i alguns altres.

La història de les capelletes m'ha duit a relacionar religió i política. No és estrany perquè a començament de segle, dins els sectors conservadors espanyols, les activitats polítiques i religioses s'abeuraven d'uns mateixos principis ideològics. Dins els sectors de població de ideologia tradicionalista, política i religió eren una mateixa cosa i la identificació era total.

PEP TERRASSA

Bibliografia:

- Revista "Luz y Vida". Publicació dels Pares Teatins. Anys 1912 i 1913. Biblioteca de la Fundació Bartomeu March.
- "El catolicisme social a Mallorca (1877-1902)" Pere Fullana. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990.
- Llibre de comptes del convent del Col.legi. Fotocòpies facilitades per Gabriel Llopart.

AQUEST NÚMERO L'HEM FET:

Joan Nebot
 Mari-Germa Melis
 Joana Colom
 Maria Vives
 Pep Terrassa
 Llucià Sirer
 Mª Antònia Nadal
 Jaume Fuster
 Ani Muñoz
 Antoni Amorós
 Gabriel Torres
 Antònia Vila
 Mª Rosa Galmés
 Magdalena Tous

BOLLETÍ DE L'OBRA CULTURAL BALEAR

Capdepera - Cala Rajada

JUNY 1991

Via Joan Carles I, s/n
 Capdepera

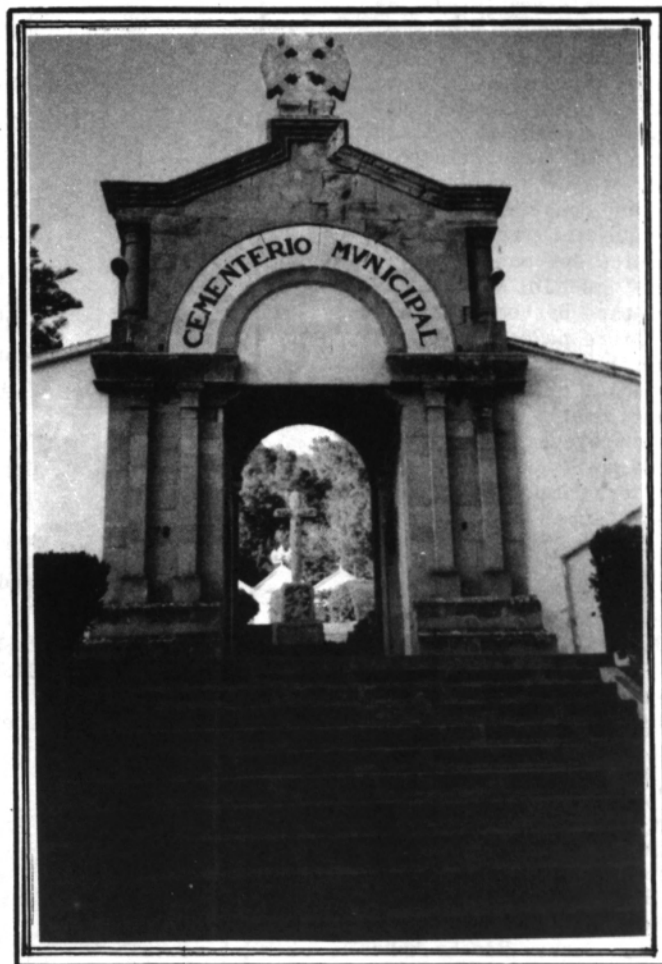
Dipòsit Legal: 197/80

Imprimeix:
 APOSTOL Y CIVILIZADOR, Petra

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors

CAP VERMELL

R I P

TANCAT PER DEFUNCIO